

Nr 746

Av herr **Grebäck m. fl.**, om statsbidrag till Sveriges allmänna linodlingsförening.

(Lika lydande med motion nr 612 i Första kammaren)

I proposition nr 11 angående avveckling av stödet till spånadslin och hampa har Kungl. Maj:t bl. a. föreslagit (s. 38) att statsbidrag efter utgången av innevarande budgetår icke längre bör utgå till Sveriges allmänna linodlingsförening. Någon motivering till detta förslag har icke förebragts.

I den av Kungl. Maj:t tillsatta utredningen rörande lin och hampa (Jo 1965: 2) har utredningsmannen beträffande Sveriges allmänna linodlingsförening på sid. 72—73 framhållit följande: ”Med hänsyn till den betydelse denna förening har, icke minst för hemslöjdsverksamheten, anser utredningen statsbidrag även framledes, åtminstone tills vidare, böra utgå till föreningen och härvid bestridas från anslaget till Prisreglerande åtgärder eller motsvarande anslag. Utredningen har för sin del ingenting att erinra mot att bidraget höjs med något tusental kr.”

I samma utredning har också anförts (sid. 53—54) att ”stort intresse visas linhanteringen från företrädarna för hemslöjden”. Hemslöjdsrörelsens kulturellt betonade intresse av linhanteringen bör enligt utredningens mening ”icke utan vidare lämnas ur räkningen”.

Det förefaller oss märkligt att Kungl. Maj:t utan hänsynstagande till förslag i utredningen och vissa remissvar utan vidare föreslagit att bidrag icke längre skall lämnas till denna förening.

Sveriges allmänna linodlingsförening bildades redan år 1920 med uppgift bl. a. att söka bibehålla intresset för spånadslinodlingen i vårt land sedan denna efter första världskrigets slut successivt minskade till en mycket blygsam omfattning. Tack vare Sveriges allmänna linodlingsförening kunde dels en viss förädlingsverksamhet stimuleras, dels hemslöjdsintresset för linnevaror bibehållas. Statsmakterna insåg också föreningens betydelse under mellankrigsperioden och lämnade sporadiskt visst ekonomiskt stöd till föreningen i kritiska lägen. Sedan 1936 har emellertid utgått årligt stöd till föreningen (de sista fem budgetåren 6 000 kr. per år).

Även om spånadsväxtodlingen i Sverige ånyo skulle komma att minskas till en obetydlighet, vilket torde bli fallet om riksdagen fattar beslut enligt ovannämnda proposition, synes linodling och beredning vara av så stor betydelse ur olika synpunkter — icke minst kulturella sådana för landet — att det är motiverat med en förening av Sveriges allmänna linodlingsförenings karaktär med uppgift att

bibehålla kontinuiteten mellan olika odlingsperioder. Vi har sett exempel från våra grannländer som visar, att om det icke finns någon dylik organisation att falla tillbaka på, kommer efter ett antal år känslan för odling och bearbetning samt utnyttjande av linprodukter att gå förlorad. Enligt vår uppfattning bör därför med ett mindre stöd från det allmännas sida Sveriges allmänna linodlingsförening beredas möjlighet att fortsätta sin betydelsefulla verksamhet för bevarandet av den svenska allmänhetens nu påvisbart starka linintresse och linsinne.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte bevilja Sveriges allmänna linodlingsförening för budgetåret 1966/67 ett anslag på 8 000 kronor ur anslaget till Prisreglerande åtgärder på jordbrukets område.

Stockholm den 26 januari 1966

Erik Grebäck

Sven Antby

Einar Larsson

Blenda Ljungberg